

द्वीतते १० दुमत् ११ । इत्येकादश ज्वलति-
कर्मणः । इति वेदनिघण्टौ १ अध्यायः ॥
ज्वलनः, पुं, (ज्वलतीति । ज्वल + "जुचइक्रम्य-
दन्त्यस्युधिवज्वलशुचलधपतपदः ।" ३ । २ ।
१५० । इति युच् ।) अग्निः । (यथा, कला-
विलासे । १ । ४ ।
"यत्र त्रिनयनयनज्वलनज्वालावलीश्लम-
वृत्तिः ।
जीवति मानसजन्मा शशिवदगावदनकान्ति-
धौयुवैः ॥")
चित्रकटचः । इत्यमरः । ११ । १५६ ॥ (ज्वल +
भावे ल्युट् ।) दहने, स्त्री ॥
ज्वलनाभ्यां, [नृ] पुं, (ज्वलनः सूर्यवद्दीपि-
विश्रुतः अश्या प्रस्तरमणिः । निवकर्मधारयः ।)
सूर्यकान्तमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
ज्वलितः, त्रि, (ज्वल + क्तः ।) दग्धः । उज्वलः ।
इति मेदिनी । ते, ११० ॥ (प्रदोषः । यथा,
महाभारते । ६ । १८ । ६ ।
"काचनाङ्गदिनो रेजुर्ज्वलिता इव पावकाः ॥")
ज्वलिनी, स्त्री, (ज्वलो दीपिरस्यस्याः । ज्वल +
इनिः + ङीप् ।) स्रज्जालता । इति राज-
निर्घण्टः ॥
ज्वालः, पुं स्त्री, (ज्वलतीति । ज्वल + "ज्वलितिक-
सन्नेभ्यो षः ।" ३ । १ । १४० ॥ इति षः । पक्षे
स्त्रियां टाप् ।) अग्निशिखा । इत्यमरः । ११ । १६० ॥
(यथा, महाभारते । ३ । २१८ । ३ ।
"दीपो ज्वालैरनेकाभैरभिरैषोऽथ वीर्यवान् ॥")
दीपिविश्रुते, त्रि । इति सुम्बोधम् ॥
ज्वाला, स्त्री, दग्धानम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(ज्वलतीति । ज्वल + षः + टाप् ।) अग्निशिखा ।
इत्यमरः । ११ । १ । ६० ॥ (यथा, विष्णुपुराणे ।
१ । १२ । २४ ।
"अथ्यदतोपश्रुत्वाग्निं ज्वालामालाकुलेर्मुखैः ॥")
दाहश्च ॥ (खनामखाता ऋचस्य पत्नी । यथा,
महाभारते । १ । ६५ । २५ ।
"ऋचः खलु तच्छकडुहितरसुपयेमे ज्वालां नाम ।
तस्यां पुत्रं मतिनारं नामोत्पादयामास ॥")
ज्वालागर्हभकः, पुं, (जालगर्हभ + खार्थं कन् ।
ततः प्रयोदरादित्वात् वाघुः ।) रोगविशेषः ।
तत्पर्यायः । ज्वालासभकामयः २ ज्वाला-
खरगदः ३ गर्हभगदः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥
अस्य लक्षणं जालगर्हभशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
ज्वालाजिह्वः, पुं, (ज्वाला शिखा एव जिह्वा
यस्य ।) अग्निः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १६५ ॥
(खन्दस्यानुचरविशेषः । यथा, महाभारते
६ । ४५ । ५८ ।
"ज्वालाजिह्वः करालश्च शितकेशी जटो हरिः ॥"
दानवविशेषः । स तु वलिराजस्य सेनानी-
विशेषः । यथा, हरिवंशे । २३२ । ६ ।
"करालो ज्वालजिह्वश्च शताङ्गः शतलोचनः ॥")
ज्वालासुखी, स्त्री, (ज्वालैव सुखं प्रधानं यस्याम् ।
तत्राजस्रप्रज्वलितज्वालाभिरैव पूजादिकं गृह्णाति

देवीत्वतोऽस्यास्तथात्वम् ।) पीठस्थानविशेषः ।
तत्र भगवत्या जिह्वा पतिता । तत्र अम्बिका
देवी । उन्नतनामकभैरवश्च । इति पीठमाला ॥
यथाच ।
"जालासुखां महाजिह्वा देव उन्नतभैरवः ।
अम्बिका सिद्धिदा नास्ती स्तनं जालन्वरे मम ॥"
इति तन्त्रसूत्राम्बौ पीठनिर्णयः ॥
विद्याविशेषः । यथा,—
"ज्वालासुखीक्रमं वक्ष्ये सा पूष्या मध्यतः
सुमे ॥
निव्याख्या मदनान्तरा मदमोहापलक्ष्यविः ॥
कमला श्रीभारती च आकर्मणी महेन्द्राणि ।
ब्रह्माणी चैव माहेशी कौमारौ वैष्णवौ तथा ।
वाराहौ चैव माहेशी चासुखेति च पूजयेत् ।
विजया चाजिता चैव मोहनी चापराजिता ॥
स्तम्बनी जपनी पूष्या कालिका पद्मवाह्यतः ।
ज्वालासुखीक्रमं पूष्य विषादिहरणं भवेत् ॥"
इति गारुडं ज्वालासुखीविद्या २०४ अध्यायः ॥

भा

भा, भकारः । स यज्जननवमवर्षः चवर्गचतुर्थ-
वर्षश्च । अस्थोत्थारणस्थानं तालु । इति धाक-
रणम् ॥ (यदुक्तं शिवायाम् । १७ ।
"कच्छावाहविद्युश्रास्तालया ओष्ठजातुपू ॥")
अस्थोत्पत्तिर्था,—
"विसर्गस्तालुगः खोष्ठा शं चवर्गश्च यन्तथा ॥"
इति प्रपञ्चसारः ॥
(वङ्गीयवर्गमालायाम्) अस्थलेखनप्रकारो यथा,
"त्रिकोणकुक्षीरूपा वामदक्षिणयोगतः ।
क्रमशस्तासु तिष्ठन्ति चन्द्रसूर्याभयः प्रिये ॥
तत्र क्रोडगता मात्रा शक्तिब्रह्मस्वरूपिणी ।
ऊर्ध्वमात्रातथेन्द्राणी मध्ये नारायणी स्मृता ॥"
अस्य ध्यानं यथा, वर्णोद्धारतन्त्रे ।
"ध्यानमस्य प्रवक्ष्यामि श्रुत्वा कर्मलानने ।।
सन्तप्रहेमवर्णभां रक्ताम्बरविभूषिताम् ॥
रक्तचन्दनलिप्ताङ्गीं रक्तामृत्युविभूषिताम् ।
चतुर्हस्तार्जुनां देवीं रत्नहारोज्ज्वलां पराम् ॥
ध्यात्वा ब्रह्मरूपां तां तन्मन्त्रं द्रष्टवा जपेत् ॥"
अस्य स्वरूपं यथा,—
"भकारं परमेशानि ! कुक्षी मोक्षरूपिणी ।
रक्तविद्युत्तत्कारं सदा त्रिगुणैर्युतम् ॥
पञ्चदेवमयं वर्षं पञ्चप्रयात्मकं सदा ।
त्रिविन्दुसहितं वर्षं त्रिशक्तिसहितं तथा ॥"
इति कामधेयतन्त्रम् ॥
तस्य ३५ पञ्चत्रिंशत् नामानि यथा,—
"भो भङ्गारी गुह्यो भङ्गावायुः सख्यः यदुन्नतः ।
अनेशो द्राविणी नाहः पाश्री जिह्वा जलं
स्थितिः ॥
विराजन्तो घनुर्हस्तः कर्कशो नाहजः कुजः ।
दीर्घबाहुबलो रूपमाकन्दितः सुचक्षुः ॥
दुर्मुखो नष्ट आत्मवान् विकटा कुचमखलः ॥

कलहंसप्रिया वामा अङ्गुलीमध्यपर्वकः ।
दक्षहासाद्दहावश्च पाथात्मा यज्जनः खरः ॥"
इति नानातन्त्रशास्त्रम् ॥
भाः, पुं, (भटति सङ्गीभवतीति । भट सङ्घाति +
बाहुलकात् ङः ।) भङ्गावातः । अम्बुवर्षणम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥ भण्टीशः । सुरशुभः ।
देवराजः । अग्निः । तारवायुः । इति मेदिनी ।
भे, १ ॥ नष्टे, त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥
भगभगायमानः, त्रि, (भगभग इवाचरतीति ।
भगभग + "कर्तुः षड् सलोपश्च ।" ३ । १ । ११ ।
इति षड् ततः शानच् ।) चाकचिष्ययुक्तः ।
भक्तभक्तिया इति भाषा । यथा,—
"मयूरवरगामिनीं सुरदशुह्ववर्णां तु कटा
रथकथितचण्डिकां निशितशक्तिहस्तोद्यताम् ।
प्रभानिकररश्मिभिर्भोगभगायमानां तु का
नयामि शुद्धसम्भवां त्रिदशशत्रुनिर्वाशिनीम् ॥"
इति देवीपुराणे रुच्ये भाटस्त्वनामाध्यायः ॥
भङ्गारः, पुं, (ङ + भावे षच् कारः । भक्तिव्यक्त-
शब्दस्य कारः करणं यत्र ।) भ्रमरादिशब्दः ।
यथाह वज्जालसेनः ।
"प्रारब्धो मधुपैरकारणमहो भङ्गारकोला-
हलः ॥"
(तथाच पञ्चतन्त्रे । ५ । ४२ ।
"शरत्स्योत्तुक्ताहते दूरं तमवि प्रियसन्निधौ ।
घन्यानां विश्रुति श्रोत्रे गीतभङ्गारजासुधा ॥")
भङ्गा, स्त्री, (भक्तिव्यक्तशब्देन भटति वेगेन
वहतीति । भट + बाहुलकात् ङः । तलटाप् ।)
अग्निविशेषः । जलकणवर्षणम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥
भङ्गानिलः, पुं, (भङ्गाध्वनियुक्तो र्गलः ।)
प्राट्टविचवायुः । भङ्गावातः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥
भङ्गावातः, पुं, (भङ्गाध्वनियुक्तो वातः ।)
प्राट्टविचवायुः । इति हलायुधः ॥ (यथा,
ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ३५ अध्याये ।
"भङ्गावातं रक्तदण्डं वायाश्च दृचपातनम् ॥")
भट, संघतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
अकं-सेट् ।) भटति केशः । परस्परं लयः
स्यादित्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
भटिः, पुं, (भटति परस्परं संलयो भवतीति ।
भट संघतौ + "सर्वधातुश्च इन् ।" उर्णा ४ ।
११७ । इति इन् ।) चन्द्रवृक्षः । इत्युणादिकोपः ॥
भटिति, अ, हतम् । शीघ्रम् । तत्पर्यायः । साक् २
अङ्गवा ३ अङ्गुय ४ सपदि ५ द्राक् ६ मंहु ७ ।
इत्यमरः । ३ । ४ । २ ॥ (यथा, पञ्चदशी ।
७ । १२५ ।
"तत्त्वविद्युतिमात्रानार्थः किञ्चु विपर्यायात् ।
विपर्येतुं न कालोऽस्ति भटिति स्वरतः
क्षचित् ॥")
भक्ति, अ, (भटिति इति शब्दस्य प्राङ्गतभाषायां
भक्ति इति सिद्धम् ।) भटिति । इति प्राङ्गत-
भाषायां काव्यप्रकाशः ॥